

Finantsminister er jo ogsaa fuldkomment dækket derved, at han har erklaeret, at der ikke foreligger noget sikkert og paalideligt Materiale, til hvilket man kunde støtte sig, og at de Tal, med hvilke han er fremkommen, alene beroe paa et Skøn. Men naar man tager Sagen saaledes, som den høitærede Finantsminister selv har filllet den, naar man altsaa gaaer ud fra, at Lovens hele finantsielle Betydning er mindre end 150,000 Rb. aarlig for Staten, saa siger jeg: Dette bliver endnu den værste Ankepost, som er fremkommen mod dette Lovudkast. Er der kun Tale om en Sum af 150,000 Rb. om Aaret, saa er det meget vigtig for en saadan Indtægts Skyld at gribe forstyrrende ind i Forhold, der nu i Lovet af en lang Tid have fuldstændig udjævnet sig, og at faste Usikkerhed ind i Eiendomsforholdene, hvor netop Statens Opgave maa være at røre saa lidt ved det Bestaaende som muligt. Og een Ting til: Naar Lovforslaget hviler paa Forudsaetningen om, at der er en Ulighed tilstede mellem den Betskatning, som findes Sted i Kjøbstæderne, og den, som hersker paa Landet, saa er det meget mærkeligt at see den Anskuelse udtalt, at en Sum af 150,000 Rb. skulde kunne have denne Ulighed. Er der virkelig ikke større Ulighed, end at en saadan lille Sum kan have den, saa lader os for Himlens Skyld ikke røre ved dette Forhold; lad det da meget hellere blive staaende, som det er. Er der virkelig Ulighed tilstede, da vil man, naar man gaaer ud fra det ene Datum, at Bygningsafgiften, som den hidtil har bestaaet, indbringer Staten over 700,000 Rb. og befinder sig i stadig Stigen, komme til den Erkjendelse, at en ny Skattelov, der paalægger Landet 150,000 Rb., ikke kan hvile paa noget rigtigt Grundlag. Smidlertid skal jeg, efterat saamange Talere have havt Ordet, ikke indlade mig paa paany at opregne Alt, hvad der kan anføres mod den foreliggende Lov; jeg skal blot særlig gjøre opmærksom paa, at i sin finantsielle Opgjørelse oversprang den ærede Finantsminister aldeles Kjøbenhavn, uagtet Lovforslaget idetmindste i een Henseende gjør en væsentlig Forandring i de Regler, der hidtil have bestaaet i Hovedstaden, idet det nemlig vil indbringe Kjøbenhavn, og Bagbygninger under Betskatningen,

og det kunde dog være et Moment, som havde nogen Betydning for Sagen, at høre, hvilke finantsielle Frugter Finantsministeren deraf venter. Man vilde deraf kunne see, hvilken finantsiel Børde han vil paalægge Eiendomsbesiddere i Kjøbenhavn, en finantsiel Børde, der i Formen vil fremtræde som en aarlig Skat, men i Virkeligheden vil blive et Capitaltab — Gevinst maaskee for nogle, men Capitaltab for andre Kjøbenhavnste Gaardeiere.

Madsen: Der er fra flere Sider fremført en Anke over, at dette Lovforslag er fremkommet her i Thinget, medens der i det andet Thing er forelagt et Lovforslag om Indkomsskat, idet man har meent, at dette burde være gaaet forud. Jeg troer, at der ikke er en saa liden Forbindelse mellem disse to Betskatningsmaader, og jeg anseer det endog for gavnligt, at dette Lovudkast er kommet frem her; thi vil det ærede Thing tage fat paa det og henvise det til et Udvalg, vil dette have Leilighed til paa en grundig Maade at undersøge det hele Betskatningsforhold for Kjøbstæderne og Landet, hvorved man kan komme til nogenlunde Klarhed om, hvorvidt den Klage, der for Kjøbstædernes Vedkommende fra flere Sider er bleven fremsført med Hensyn til Bygningsafgiften, er begrundet eller ikke. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) i, at der skulde være en saa stor Forskjel mellem Hartkornsskatten og Bygningsafgiften, som han har villet gjøre gjældende. Jeg antager nemlig, at disse to Betskatningsmaader nærmest ere at ansee som Formueskatter, og det saameget mere, som en Mand, hvad enten han kjøber en Bygning i Kjøbstaden eller en Forbeieendom med tilhørende Bygninger paa Landet, maa see henholdsvis paa Bygningsafgiften eller paa Hartkornsskatterne og maa tage deres Størrelse med i Betragtning ved Beregningen af den Kjøbesum, han vil give. Med Hensyn til Oprindelsen troer jeg heller ikke, det kan siges, at der er nogen stor Forskjel imellem disse to Betskatningsmaader, og allermindst kan jeg være enig med det nævnte ærede Medlem og med den høitagtede Finantsminister i, at Hartkornsskatten fornemmelig skulde være at ansee for en